

Kedves Tanárain!

Nagyon meglepődtem, mikor az Igazgató úr rám gondolt a pedagógus nap megnyitásával kapcsolatban. Hatalmas megtiszteltetés, hiszen tudom, hogy nálam rátermettebb emberek nyitották meg előttem az ünnepséget.

Egy spontán beszélgetés eredményeképpen állhatok itt Önök előtt, amit az igazgató úrral folytattam arról, hogy mit gondolok az iskoláról így, 5 év után.

Hát az iskolánk tanulmányilag nincs a maximumon, de még egy ilyen tantestületet nem találunk a világon. Nem hiszem, hogy sok tanár fektet ennyi energiát a diákságba, mint itt a Táncsicsban. Most próbálok itt nem csak a saját nevemben beszélni, hanem megpróbálok minden diák nevében megköszönni az Önök kitartó munkáját. Sokszor én is meglepődtem, hogy mennyit tettek meg értem tanáraink idejükön és erejükön felül, hiszen mindig elfelejtjük azt, hogy nekik csak annyi lenne a dolguk, hogy a 45 perces tanórán leadják a megfelelő tananyagot és ennyi. Úgy gondolom, néha ők sem érzik azt, hogy megéri a belénk fektetett rengeteg energia, és ez jogos hiszen, mi is később jövünk rá, hogy minden számonkérés, minden fegyelmezés, minden leszúrás a mi érdekünkben történt. És most itt alkalmam nyílik arra, hogy az Önök önzetlen munkáját megköszönjem minden elballagott és még most is ide járó diák nevében. Önök nagy szerepet játszanak az életünk alakulásában szüleink mellett ugyanis néha több időt töltünk az iskolában, mint otthon.

Most szeretném egy pár példával bemutatni, hogy miért is nekem vannak a legjobb tanáraink. Szerintem nem minden diák kap a tanára által készített sütit azért, mert jól viselkedett az órán, hiszen ez alapelvárás, vagy személyre szóló csokoládét az érettségi reggelén. Az sem mindennapos, hogy valaki a munkaidején kívül segítsen az érettségitől reszkető diákoknak, akiknek az érettségi előtt két héttel jut eszükbe elkezdni tanulást. Nem minden iskolában van egy olyan hely, ahol bárkit szívesen látnak, és egy tea mellett bármit elmondhatnak tanulmányaikkal vagy problémáikkal kapcsolatban az ott lévőknek, akik már szinte beköltöztek a jó társaság és hangulat miatt, és bárkit befogadnak maguk közé. Nem minden tanár próbálja megoldani az általunk kaotikusnak vélt életünk legnagyobb problémáit, ajánlja fel, hogy utána néz az egyetemi felvételi követelményeknek, vagy azt, hogy a pihenése rovására bejön 0. órában korrepetálni. Az is hihetetlen dolog, amikor egy tanár veszi észre, hogy rossz kedve van egy diáknak, vagy rá szól, hogy mosolyogjon, mert az jól áll neki. És van olyan, aki nem felejt el, amiről beszélgettünk egy futó pillanatban, és akár egy hónap múlva is bizonyítja, hogy emlékszik az általunk említett kedvenc édességünkről.

Nagyon köszönöm ezt az 5 évet, az Önök segítségével nélkül nem sikerült volna végig csinálni, sok szerencsét és további kitartást kívánok, de még több türelmet és megértést, amire nagy szüksége van minden diáknak.